

14 - MOCIÓ PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL EN COMÚ PODEM EN SUPORT D'UN PACTE D'ESTAT PEL DRET A L'HABITATGE.

El Ple de l'Ajuntament, per majoria, amb 20 vots a favor [PSC i ECP] i 7 abstencions [C's i ERC] dels/de les 27 regidors/regidores assistents, **aprova** la moció següent:

“La crisi sanitària provocada per la COVID-19 ha obligat els ajuntaments a aplicar polítiques públiques de contenció durant l'estat d'alarma amb intel·ligència col·lectiva, proximitat en l'atenció i sensibilitat en les accions per evitar el col·lapse del sistema públic de salut. Ara els ens locals es troben aprovant i implementant mesures socials i econòmiques en el procés de desescalada.

Els Ajuntaments s'han vist obligats a impulsar en temps rècord la creació d'equipaments socials i sanitaris, a fer front a les demandes de la població més vulnerable, i a dedicar molts esforços en l'aplicació de les diferents mesures de les fases de la desescalada. En paral·lel, el Govern de l'Estat ha aprovat un conjunt de mesures d'escut social per evitar que l'emergència sanitària trenqués el model de cohesió social i es produís un increment de les desigualtats existents.

En matèria d'habitatge la situació anterior a la crisi provocada per la COVID19 ja era preocupant. L'estat espanyol liderava els desnonaments a nivell europeu, amb 54.000 el 2019, majoritàriament en règim de lloguer; el nostre parc públic és insuficient (un 2% del total enfront del 15% de mitjana europea); disposàvem d'un parc privat d'habitatge envellit i de mala qualitat, que no complia els estàndards energètics actuals, i els preus de lloguer eren massa elevats en relació amb la capacitat adquisitiva de la població.

Aquesta situació és el resultat de les diferents polítiques impulsades durant els últims 40 anys, especialment de la mala gestió duta a terme durant l'anterior crisi immobiliària. La crisi de 2008 i la seva gestió posterior va estar marcada per una emergència habitacional caracteritzada per milers de desnonaments, per una severa reducció de les partides pressupostàries quan més es necessitaven, i per canvis normatius que en lloc de beneficiar la majoria van afavorir a uns pocs, com el rescat bancari, la negativa a la dació en pagament, la regulació de les SOCIMI i la flexibilització del lloguer.

Fruit d'aquestes polítiques d'habitatge han sorgit diversos moviments socials que han reivindicat el dret a un sostre digne i criticant l'especulació que s'està realitzant amb un dret fonamental. Moviments com el Sindicat de Llogateres i la PAHV que sempre són a primera línia al costat d'aquelles que pateixen les conseqüències de les crisis.

Aquests moviments socials han ajudat de forma decisiva a augmentar el nivell de consciència sobre la gravetat de la situació de l'habitatge al nostre país, posant de relleu el dia a dia de la desesperació de milers de famílies amb la por de ser desnonades.

Tampoc hem d'oblidar, en aquest sentit, la feina dels equips professionals dels Serveis Socials, el suport de la feina dels i les professionals de les Oficines Locals d'Habitatge, o la dels Serveis de Mediació Comunitària de molts Ajuntaments.

Afortunadament, les noves mesures aprovades pel Govern estatal s'allunyen dels errors del passat. Tot i així, tant la llargada com la duresa de la crisi sanitària fa que aquestes mesures encara resultin insuficients. Tant la prohibició de llançaments, les ajudes al lloguer, com la pròrroga automàtica dels contractes de lloguer han estat mesures essencials, però que caldria prorrogar, com a mínim, durant 6 mesos més. Aquestes mesures, importants i necessàries, són mesures d'urgència. Però cal un canvi estructural que ens apropi a les millors pràctiques europees en polítiques d'habitatge. L'accés i la qualitat de l'habitatge són factors decisius en la

lluita contra les desigualtats i el canvi climàtic. A més, tant la promoció de nous habitatges com la millora de les existents tenen importants impactes econòmics.

D'altra banda, des del món local, cal reivindicar un paper més proactiu i decidit per part del Govern de la Generalitat, que malgrat tenir les principals competències en la matèria, massa sovint ha abandonat els municipis a la seva sort, deixant la seva responsabilitat en mans dels governs locals, sense aportar prou recursos ni atendre les seves necessitats. En aquest sentit, també constatem la soledat dels Ajuntaments catalans.

Afrontar l'emergència habitacional com una oportunitat per a l'impuls d'una economia sostenible requereix treballar en un gran pacte d'Estat de caràcter tant estructural, com a transversal i amb horitzons a llarg termini que impliqui totes les administracions públiques i les organitzacions socials.

Donada la gran preocupació que els ens locals comparteixen sobre com garantir el dret a l'habitatge davant de la enorme crisi habitacional que viurem per la crisi econòmica ocasionada per el coronavirus SARS-CoV-2, estem convençudes que des del municipalisme hem de liderar una estratègia compartida amb la resta d'administracions per a garantir aquest dret. Una estratègia que abordi la imminent emergència, però que també se centri en canvis de caràcter estructural mitjançant un Pacte d'Estat pel Dret a l'Habitatge.

Per tot això, es proposa al Ple l'adopció dels acords següents:

Primer - Instar la cooperació entre totes les administracions públiques per fer front a la crisi habitacional post COVID-19 i fer tots els esforços possibles per a garantir el dret a l'habitatge, mitjançant la redacció i posterior aprovació d'un Pacte d'Estat pel Dret a l'Habitatge.

Segon - Demanar que aquest Pacte d'Estat pel Dret a l'habitatge pugui incorporar al debat entre administracions, com a mínim, qüestions relacionades amb les mesures següents:

- a. L'Impuls de l'habitatge com a sector estratègic per a la recuperació econòmica, la cohesió social i la lluita contra el canvi climàtic. Per això caldria un increment del pressupost d'habitatge fins a l'1% del PIB.
- b. L'aplicació d'una nova moratòria per a desnonaments i una nova pròrroga automàtica dels contractes de lloguer, de com a mínim 6 mesos.
- c. La Creació de mecanismes de mediació obligatòria com a requisit previ a l'inici de qualsevol procés judicial de desnonament.
- d. L'Inici d'una reforma fiscal per beneficiar el lloguer protegit i la rehabilitació, tant de caràcter públic com privat.
- e. L'Impuls a la construcció d'habitatge donant prioritat al lloguer protegit i altres règims, no especulatiu, que fomentin un nou model de col·laboració públic-privat.
- f. L'Impuls a la rehabilitació energètica i d'accessibilitat del parc d'habitatges.
- g. La Garantia dels drets energètics.
- h. Un nou marc jurídic que impedeixi l'especulació tant del sol com de l'habitatge.
- i. La Reconversió dels habitatges buits de la SAREB, com acabem d'iniciar a Santa Coloma i dels grans tenidors en habitatges de lloguer per a famílies vulnerables, cedint-los als ajuntaments mitjançant les borses de lloguer municipals.
- j. La regulació i control del preu dels lloguers.
- k. El foment i la promoció de l'habitatge i l'allotjament dotacional que atengui col·lectius específics d'especial protecció amb caràcter urgent, com poden ser les dones víctimes de violència de masclista; o general, com són les persones grans actives i els joves en edat d'emancipació.
- h. L'ampliació de les ajudes públiques per a fer front les despeses derivades de l'habitatge de forma digna, tant a les famílies com a les comunitats de veïns.

Tercer - Instar el Govern de l'Estat espanyol, conjuntament amb les Comunitats Autònomes i les entitats municipalistes, a posar en marxa els treballs que condueixin a assolir un Pacte d'Estat pel Dret a l'habitatge, mitjançant la redacció, debat i aprovació de la futura Llei Estatal pel Dret a l'Habitatge anunciada des del Govern central.

Quart - Instar la Generalitat de Catalunya, així mateix, a posar en marxa els mecanismes de cooperació efectiva amb els municipis en matèria de planificació de les polítiques d'habitatge, tal i com preveu el Decret 17/2019 de la Generalitat.

Cinquè - Instar el Govern de la Generalitat de Catalunya a aprovar una nova llei de barris per fomentar la rehabilitació habitacional i energètica en barris en situació de vulnerabilitat i amb habitatges envellits.

Sisè - Instar la Generalitat de Catalunya a participar de manera activa en l'aprovació de la futura Llei Estatal pel Dret a l'Habitatge, així com l'elaboració del Pacte d'Estat pel Dret a l'Habitatge i a defensar la seva aprovació el més aviat possible.

Setè - Traslladar els presents acords al Govern de l'Estat Espanyol, a la Generalitat de Catalunya, a la Diputació de Barcelona a les entitats municipalistes de Catalunya, a l'AMB, a la FEMP, al Sindicat de Llogateres i la PAHV Gramenet.”